

[Knud Jespersen.]

denne lønstørrelse rode sig ind i nogle forhold omkring skat og eventuel boligsikring og takster ved børneinstitutioner, således at arbejderfamilien kommer til at miste 1.530 kr., eller udtrykt i procent: familien får en faktisk beskatning på 176,5 pct.

Ja men indtil folketinget tager disse alvorlige ting op, er det da nødvendigt, at man enten vedtager vores forslag, hvis man stræber efter et ærligt reguleringstal, eller også må, så lang tid skatter og afgifter m. m. holdes uden for dyrtidsreguleringen, udbetalingen, der er erstatning, en delvis og meget forsinket erstatning, også undrages beskatning.

Jeg skal på trods af de bemærkninger, der er gjort fra de enkelte partiers side, meget alvorligt henstille, at man kigger på denne side af sagen, og jeg vil også advare mod at tro, at man bare kan fortsætte med at tvinge lønmodtagerne til at betale højere priser og højere skatter og samtidig forringe deres løntilgodehavender. Det haster med at få et fornuftigt og et mere ærligt reguleringspristal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det politisk-økonomiske udalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse [af Inge Krogh m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 102) findes i tillæg A. sp. 1859, fremsættelsen i tidenden sp. 2404).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det lovforslag, vi har til behandling her i dag, vil først og fremmest indebære, at der i forbindelse med en anmodning om svanger-

skabsafbrydelse skal gennemføres en obligatorisk vejledning hos mødrehjælpen om de hjælpeforanstaltninger, der står til rådighed, hvis svangerskabet gennemføres. Efter gældende lov skal kvinden gøres opmærksom på adgangen til at få vejledning, men det er frivilligt, og hun vil modtage dette tilbud, og jeg henviser i denne forbindelse til lovens § 8, stk. 2.

Spørgsmålet om frivillig eller tvungen vejledning blev indgående drøftet under lovforslagets behandling her i tinget og under udvalgsbehandlingen i retsudvalget, hvoraf jeg selv var medlem. I tilslutning til udvalgsbehandlingen blev der stillet et ændringsforslag, hvorefter vejledning skulle være obligatorisk. Jeg var medforslagsstiller, og jeg stemte selv for dette ændringsforslag. Det blev imidlertid forkastet med 84 stemmer mod 62, mens 12 undlod at stemme. Flertallet her i salen skønnede altså, at der med den formulering lovens, § 1, jfr. § 8, fik, var skabt rimelig sikkerhed for, at den abortsøgende kvinde kunne få fuld orientering om de foreliggende muligheder for støtte til gennemførelse af svangerskabet og for støtte efter barnets fødsel.

Jeg mener stadig, det havde været rigtigst, om man gennem obligatorisk vejledning havde fået skabt sikkerhed for, at den abortsøgende kvinde i rimelig tid frud for indgrebet fik fuld orientering om de foreliggende muligheder for støtte til gennemførelse af svangerskabet og for støttmulighederne efter barnets fødsel. Dette ville nemlig efter min opfattelse have givet den abortsøgende større reel valgfrihed.

Jeg stiller mig derfor ikke afvisende over for denne del af forslaget, men når det er sagt, må jeg på den anden side fremhæve, at det var flertallet her i folketinget, der gennemførte loven i den form, den nu har, og det er jo ikke givet, at der er flertal for, at der allerede nu skal ske en ændring af loven.

Efter forslaget bliver der ikke blot tale om obligatorisk vejledning, men det foreskrives samtidig, at kvinden derefter skal have mulighed for grundige overvejelser og eventuelt fornyede samtaler med mødrehjælp og læge. Det vil reelt sige, at vejledningsordningen her foreslås kombineret med en regel om betænkningstid. Jeg finder det rimeligt, at man under den udvalgsbehandling, som jeg forventer vil finde sted, nær-